

Спецыяльны рэпартаж

ТЫДЗЕНЬ У СТЫЛІ «АГРА»

Маштабная сельскагаспадарчая выстаўка заўтра ў Мінску. Карэспандэнт «Звязды» праішла па часо-вых павільёнах і ацаніла патэнцыял айчынага АПК.

Ад зярнятка да суперкамайбайна

Ад МКАДа да Шчымысліцы, дзе ўжо не першы год разгортваецца «Белагра-2019», руюк падаць. Сё-лета на гэтым невялічкім адрэзку паміж мегаполісам і вёскай разгар-нулася інавацыйная экспазіцыя «Эк-сперыментальнае поле». Хоць калі казаць больш дакладна, то з'явілася яно яшчэ ў верасні 2018-га — пад-час сябу.

Так Навукова-практычны цэнтр па земляробстве НАН Беларусі прадставіў эксперыментальныя сар-ты азіймай пшаніцы, жыта і ячменю. Усяго ў скарбоні распрацовак бел-ларускіх вучоных каля чатырох со-цень збожжавых, зернебабовых, крупяных, тэхнічных культур і шмат-гадовых траў. Яны займаюць каля 80% сельскагаспадарчых палёў краіны, а таксама 2,5 мільёна гекта-раў у найбліжэйшай суседзі — Расіі. «Эксперыментальнае поле» было створана, у першую чаргу, для гас-цей выстаўкі, якія прыехалі здалёк і ў будучым могуць стаць новымі партнёрамі Беларусі. Супрацоўнікі Акадэміі навук вырашылі завабў-

ловая рыба: корміцца планктанам, хутка расце і дае чорную ікру. Ад-нак, каб атрымаць паўнаартнае па-томства, трэба чакаць 12 гадоў. А вось «беларускую» бялугу, якая таксама разводзіцца толькі ў рыб-гасу, ужо можна пакаштаваць.

Насупраць воднага царства раз-мясціўся жывёльны свет: коні, каро-вы, авечкі, козы.

— Зусім як я ў вечар пятніцы, — з усмешкай кажа мінчанка Аліна Іванец, тыхаючы палычка на сон-ную свінню.

Дзяцей не адцягнуць ад двух дзя-сяткаў парсючкоў, якія, павіскаю-чы, топчуцца каля свінамаца. Гла-дзяць, чэшуць за вушкам і прася-цаць бацькоў «завесці дома такую ж дзю-дзю». Усё гэта нагадвае кантактны

ваць давер не словам, а справай: ваць, глядзіце, роальны вынік нашай працы.

Ход цікавы і ўражае не толькі спецыялістаў, але і звычайных на-ведвальнікаў нахштальт мяне. Па-куль ад прыпынку да ўваходу на выстаўку дойдзеш, дакладна на-строіцца на сельскагаспадарчы лад і парадзецца за добры ўрадак.

А дзе ёсць збожжа, там павіна быць і добрая тэхніка. На адкрытай пляцоўцы «Белагра» машынам па традыцыі цесна. Сотні ўзораў сель-гаспадарчых быццам з'ехаліся пагрэ-ца па чарвёньскім сонейкам у ча-канні ўборкі. Хочаш — лезь у кабiну гомельскага суперкамайбайна «Па-лессе GS2124», хочаш — кіруй пад-маскоўным прамысловым дроном для апрацоўкі палёў хімікатамі. Пу-бліка з цікавасцю ўспрыняла навінку ад Мінскага аўтамабільнага заво-да — самазвал для перавозкі збож-жа. Вялікі (даўжыня машыны амаль дзесяць метраў, вышыня — каля трох з паловай) і дужы (можа пера-возіць да 19 тон і пры гэтым цягнуць прычэп).

Чорнай ікры па-беларуску не жадаецца?

У сляпоту так і хочацца нырнуць у шматлікія басейны, якія на выстаў-ку прывезлі рыбгасы з усёй краіны. Праўда, месца там ужо занятае. Фа-рэль, шчупакі, карпы... А між імі — дзіва! — вялізная рыбіна з доўгай «дзюбай», як у качкі.

— Гэта вісланос, — тлумачыць намеснік дырэктара вопытнага рыбгаса «Сялец» Сяргей СтэльМашук, заўважыўшы мае поўныя здзіўлення вочы. — Прывез-лі востом гадоў таму па дзяржпра-граме з Амерыкі. Выгадна прамыс-

запарк, толькі ў якім замест янотаў і шыньлі — тое, што яшчэ сто га-доў таму было амаль у кожнага па-важачюга сябе беларуса. «Гарад-скія» — што тут яшчэ сказаць. Я, хоць і сама даўно жыў у сталіцы, пытаюся ў жывёлаводаў: парсючкоў якой пароды лепш бацькам у вёску прыбудаць?

— А вось нашы — беларуская мяс-ная, беларуская буйная белая і бела-руская чорна-пярэстая. Выбар зале-жыць ад таго, хочацца вам больш сала ці мяса. Але ўсе тры — добры варыянт і для хатніх каўбас, і для кат-лет. Разводзім мы яшчэ і замежныя пароды — ландрасы, ёршчыры...

— Не-не, чужога неак не хоча-цца, — перабіваю на паўслово Алену Яновіч з Навукова-практычнага цэнтру па жывёлагадоўлі НАН Бе-ларусі і тлумачу: — Узлілі мы неак гэтых ландрасаў. Дык у іх жа шкура «дубовая»: ні пачысціць, ні з'есці і нават ад сала не аддзяліць. Дзякуй, але нам толькі сваё падаваецца.

Разам з тым сельская гаспадар-ка — гэта не толькі пра ёжа. Пакуль малыя забавляюцца з парэяткамі і трусамі, а мужчыны прычэньваюцца

Як усё пачыналася

Першая Усебеларуская выстаўка сельскай гаспа-даркі і прамысловай адкрылася ў сталіцы 10 жніўня 1930 года і працягвалася аж да лістапада!

75 гектараў, 35 павільёнаў і сотні тысяч наведваль-нікаў. Гэта было мерапрыемства нават не рэспублікан-скага, а ўсесаюзнага маштабу, бо ВДНГ у Маскве з'я-вілася толькі праз дзевяць гадоў.

За месяц да выстаўкі «Звязда» пісала пра тое, што «нягледзячы на працоўны розныя нычкі і малаверау, выстаўка адкрывецца ў вызначаны тэрмін». Паколькі «тэрмінова абсталяваецца павільён маслазавода і заліваецца фундамент пад сіласную вежу», а «ў пад-адзел паліяўніцтва дастаўлены мядзведзь, воўк, лісы, арлы, філіны, выдра і інш...» Ці нават так: «камплект абсталявання для механічнай падачы кармоў і вывазкі гною з павільёнаў жывёлагадоўлі заказаны ў Амерыцы і знаходзіцца зараз у дарозе». Газета сведчыла, што спецыяльна да выстаўкі прадоўжылі трамвайную лі-ню.

Па сутнасці дзеля мерапрыемства ў 1930-м з'явіўся «новы культурны асяродок горада Мінска з грандыёз-ным будаўніцтвам, пачынаючы ад будынкаў клінікі і да

да рыбы, жанчын можна знайсці ка-ля стэнды з норкамі. Такага звера жывым не паглядзіш, хоць ён і зда-ецца надзвычай мілым.

— Сёння норак у Беларусі развод-зяць выключна на футра. У асарты-менце — 11 колераў, — расказвае дырэктар Маладзечанскай звера-гаспадаркі Белгазасюза Таццяна АДАМІНА. — Адна скурка нашай вы-творчасці абыдзецца ў суму каля 45 рублёў (з улікам і НДС і вырату), жаночае футра сярэдняй даўжыні каштуе ў сярэднім 1600 рублёў.

У палатцы з курамі таксама шмат жанчын.

— Нясушкі і бройлеры ў мяне ёсць. Хачу што-небудзь прыго-жае, — кажа маладая гаспадыня, якая прыехала на выстаўку спецы-яльна па «экзатыку для якавога куратніка».

Ёй тут жа прапаноўваюць пры-гледзецца да пароды «Мільфлер», якую можна нават у доме трымаць замест папугая. Ганарлівая і яр-кія — у суседзю такіх дакладна не будзе!

Непадалёк на гасцей выстаўкі сумнымі вачыма пазіраюць авечкі, быццам прасяцца дадою — на Ві-цёцкае племпрадпрыемства.

— Знакамітая рамануўская па-рода. З'явілася ў Яраслаўлі яшчэ пры Пятры I — на ежу і вопратку. Раней жа як было: летам мужыкі выходзяць касіць, а ім трэба з сабой мяса ці сала даць на абед. Хала-дзільнікаў няма. Таму і трымалі аве-чак. Адно заб'еш — сям'я на ты-дзень-другі ежаі забяспечана, мож-на яшчэ і футра з аўчыны зра-біць, — робіць гістарычны экскурс начальнік племадзела Віцёцка-га племпрадпрыемства Канстан-цін ВАРАБ'ЁЎ. — Цяпер у Беларусі для гэтай жывёлы становіцца са-праўдзі не самае завіднае. Не так проста збыць воўну. Якасная і цёп-лая, а попыту няма. Хоць бры і вы-кідае. Тое ж самае датычыцца і скуры, якія выкарыстоўваюцца ў вы-творчасці абутку.

Айчыныя авечка скурка каштуе ўсяго каля трох рублёў, у той час як кітайскія — каля васьмі. Тым не ме-нэй адзін з найбуйнейшых вытвор-цаў скурунага абутку краіны працуе менавіта з усходнімі пастаўшчыкамі, грэбуючы беларускім прадуктам.

— З іншага боку, прыватнікі — у хатнюю гаспадарку ці для невяліч-кіх фермаў — авечка і баранчыкаў набываюць. Нават тут, на выстаўцы, ахвотна робяць заказы. З кожным годам цікавасць да жывёлы пакры-се вяртаецца.

самай выстаўкі». Спраўды былі ўзведзеныя дзясяткі драўляных і каменных павільёнаў, выставачных зал, сталовых і г. д. На выстаўцы працавала 15 аддзелаў (гэта прытым, што да 1939-га палова краіны знаходзі-лася ў складзе Польшы). Цікава, што менавіта тут у павільёне «Дзяржбуда» наведвальнікі маглі убачыць, як будзе выглядаць будучы Дом урада (яго ўвясі ў эк-сплуатацыю ў 1934 годзе). А лозунг выстаўкі: «Мінімум штучнасці і максімум натуральнасці» сведчыць, што нават у час «без пестыцыдаў і нітратаў» стаяла пытан-не якасці аграпрадукцыі.

Сучасным арганізатарам «Белагра», безумоўна, ёсць чаму паўчыцца ў сваіх папярэднікаў. Так, у 1930-м на выстаўцы працавала тры сотні «тлума-чоў» — студэнтаў сельскагаспадарчай акадэміі, вётінс-тэўтута і розных сталічных універсітэтаў, якія вадзілі бясплатныя экскурсіі. Гэтага дужа не хапае і ў наш час. Звычайна наведвальніку, які, умоўна кажучы, зайшоў на выстаўку з вуліцы, надзвычай цяжка разабрацца, што там і дзе. Бо змяшаліся ў кучу «коні, людзі і трак-тары», а расступлячы, дзе і што, няма каму.

Ганна КУРАК. Фота Ганны ЗАНКАВІЧ. Мінск — Шчымысліца — Мінск.

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Канешне, гаворка ідзе пра больш-менш добра-ўпарадкаваныя дачы з тыповымі ўмовамі і зручным месцазнаходжаннем. Як, напрыклад, дом у Жда-новічах, які знаходзіцца побач з лесам. Ён здаецца на лета на цане 315 рублёў у месяц з перадаплатай у 50 працэнтаў. На ўчастку ёсць лазня, альтанка, месца для шашлыкоў. Дом абсталяваны мэбляй, ёсць халадзільнік.

Можна знайсці дачы і па больш нізкіх цэнах, але з зусім іншымі ўмовамі. Напрыклад, у Пухавіцкім напрамку здаецца дамоў у 28 «кватратаў» усяго за 50\$ у месяц + аплата электраэнергіі, і належае ўтрыманне дома і тэрыторыі (касіць траву, пара-дак, уборка смецця і іншае на ўчастку плошчай 4 соткі). З парніком, але без лазні і мэблі. Затое ўладальнік прапаноўвае магчымасць выкупу за невялікую суму (усяго 2500\$). А вось у Жодзіне можна знайсці хату ўсяго толькі на 50\$ даражэй-шю, але абсталяваную і з лазняй, што, безумоўна, асабліва прываблівае арандатару.

Ёсць варыянты і больш дарагія. У Ратамцы зда-юць дачу за 225\$ з выдатнымі ўмовамі для жыцця: лазняй, альтанкай, пляцоўкай для барбекю і рова-рам. Ці, напрыклад, у раёне Раўбін прапаноўвае-цца хата коштам каля 400\$ у месяц, але добраўпа-радкаваная і нават з тэлевізарам.

А вось прапановы з нашых, можна сказаць, ку-рортных мясцін. Вёска Вуосце Браслаўскага раёна. Тут здаецца на лета невялікая двухзрукоўная дача. «Лес побач, вадаём побач, возера побач, рака побач, маляўнічае месца, лазня, ландшафт-ны дызайн, еўра-аздабленне, аздабленне дрэвам, у якавым стылі, месца для шашлыкоў, мэбля, тэлевізар, халадзільнік... Санвузел на вуліцы, праў-да. Цана пытанья — 32 рублі ў месяц.

На Браслаўшчыне, які і на Мядзельшчыне, да-рэчы найбольш папулярны варыянт здачы жыл-ля — пасутачны. Два-тры дні адпачынку з сям'ёй ці з сябрамі абыдзецца ў 20—150 рублёў за суткі. Вось, напрыклад, дом «у ціхім, утульным, маляў-нічым месцы, на беразе возера Бярэжжа, за 2 км ад Браслава. Да 12 спальных месцаў. На ўчас-тку размешчаны: дом, лазня, домік для інвентару, альтанка, арэлі, батут для дзяцей. У доме ёсць водаправод, душ, гарачая і халодная вада. Туал-лет абсталяваны на вуліцы. Дом з лазняй злуча-ны вялікай тэрасай. Месца ідэальна падыходзіць для ціхага сямейнага адпачынку, з трох бакоў акружана лесам, на ўчастку ёсць сажалка, руча-чкі, які агінае астравок, дзе стаіць альтанка, ёсць калодзеж з чыстай крынічнай вадою, абсталява-на месца для вогнішча, мангал. Першая берага-вая лінія дазваляе спакойна і нямушана пасля лазні астудзіцца ў возеры або пачаць і скончыць гарачы летні дзень воднымі працэдурамі, бо вы-ходзіць да возера за 50 метраў ад дома. У наяўнас-ці тры ровары і лодка за асобную плату...» За ўсё гэта гаспадары прасяць па 100 рублёў у сут-кі.

— Цэнніца ў нас вельмі Лагойскі напрамак, бо лічыцца самам зялёным у Беларусі, — падкрэслівае Андрэй Варынінчыч. — Таксама часта выбіраюць дачы ў Брэсцім раёне і ў ваколіцах Гродна.

А не шкодзь!

За цяжарную казулю — больш за 12 тысяч

Паляванне на гэтую жы-вёлу ў краіне адкрылася 15 мая, але толькі на дарос-лых самцоў і селекцыйных жывёл. Незаконную здабы-чу цяжарнай самкі выявілі ў Бялыніцкім раёне.

Рэйдавая група Віцебскай аб-ласной і Аршанскай мікрарэнтнай інспекцыі ўстанавіла, што самку казулі (разам з чатырма законна здабытымі самцамі) падстрэліў паляўнічы-расіянін, а егер, які праводзіў тур, «заплюшчыў во-чы» на парашўні і аформіў да-кументы на паляўнічы самцоў.

Казуля выношвала трох дзі-цянят, якія неўзабаве павіны былі з'явіцца на свет. Гэта вы-светлілі, адкапаўшы рэшткі жы-вёл. Нанесена шкода прыро-дзе ацэненая ў 12 240 рублёў, удзельнікі палявання яе ўжо па-крылі. Тым не менш у адносінах да абодвух вінаватых завеззена крўмінальная справа. Вядома, што егер тры гады таму таксама прыцягваўся да адказнасці за незаконнае паляванне, паведа-мілі ў Дзяржінспекцыі.

Сяргей РАСОЛЬКА.

АРЭНДА ДАЧЫ: ЦІ ВЫГАДНАЯ СПРАВА?

І сапраўды, менавіта ў Лагойскім раёне здаец-ца вялікая колькасць дач. Кошт, у асноўным, за-лежыць больш ад якасці жылля, чым ад яго месца-знаходжання ці нават аддаленасці ад мегапо-ліса.

Карачей, як вы зразумелі, зняць часовае жыллё на прыродзе на пару месяцаў, справа не такая простая, як здаецца на першы погляд. Больш за-тое, невялікая недагляджаная дрэбязь можа са-псаваць і настрой, і адпачынак на некалькіх месяцаў наперад. Таму:

ПАРАДЫ БЫВАЛЫХ

Найперш выбіраць сабе напрамак. Калі вам трэба будзе часта ездзіць у Мінск ці любы іншы горад, дзе вы працуеце (на работу або на спрэвах), шукайце адпаведныя зручныя напрамкі. Нават калі вы збіраецеся ездзіць на дачу на машыне, не забывайце пра чыгунку. Па-першае, на электрыч-ныя нямат затораў, па-другое, у вас жа ёсць бабулі і госці без машыны, якія захоўча калі-небудзь наведваюць вас.

Вызначце максімальную адлегласць ад свайго горада. Як далёка вы згодныя ездзіць? Ад гэтага будзе залежаць кошт дачы — чым далей, скажам, ад Мінска, тым танней. Але занадта далёка — та-ксама не варыянт, асабліва калі вы працуеце. Аца-ніце сваю сітуацыю рэальна. Падумаўце, наколькі загрузаны патрэбны вам напрамак. Прыкіньце, колькі часу вы гатовыя марнаваць на дарогу. Не падманвайце сябе — 120 км ад Мінска, з Малаўнаў-кі, па Брэсцікай, напрыклад, трасе — як часта вы будзеце ездзіць на гэтую дачу?

Часта гаспадары прапаноўваюць у арэнду не ўвесь дом, а толькі частку. Напрыклад, першы паверх здаюць, а на другім жывуць самі. Ці яны пабудавалі на ўчастку другі дом — у адным жывуць, а іншы для дачнікаў. Такія варыянты каштуюць значна танней, чым пражыванне без гаспадароў. Але зра-зумела, што выйці з рэнцы на ганак, каб спакой-на, атрымаючы асалоду ад цішыні і адзіноты, выпіць кавы, таксама не атрымаецца.

Калі вы знайдзіце выдатную дачу, у выдатным месцы, але для вас гэта занадта дорага, можна паспрабаваць зняць напалову з сям'ёй сяброў. Ідэальны варыянт. Хоць бываюць і нюансы. Найў-насць дадатковых пунктаў можа моцна ўскладніць сумеснае пражыванне — сабакі, кошкі, бабулі, стар-зейшыя дзедзі і гэтак далей. На ката можа быць алергія, старэйшыя дзедзі не пасябруюць, бабуля будзе ўвесь час глядзець «Давай пажнімся», ды яшчэ стануць лезці да вас з парадкамі. Ну ці калі вас шасцёра, а іншая сям'я ўтраці, уключаючы дзі-ця — наўрад ці будзе справядліва плаціць напало-ву. Увогуле, трэба сто разоў падумаць, перш чым рашыцца на гэты варыянт. Былі выпадкі, калі сьб-ры пасля такой вось сумеснай арэнды пераставалі быць сябрамі.

Зайздзі маіце на ўвазе некалькі варыянтаў. Нават калі вы знайдзілі тое, што шукалі, працягай-це актыўныя пошукі. Прынамсі, да поўнага завярш-эння справы — калі дагавор падпісаны, грошы выплачаны, а ключы атрыманы. Памятайце, што ў гаспадароў няма моты здаць лёшчца менавіта вам. Часта здзелькі зрываюцца проста перад фіна-лам з самых розных прычынаў — з'явіўся тосты, хто прыхедаў раней, заплаціў больш аб проста чыста па-чалавечы спадабаўся больш за вас.

Таму памятайце, што дамоўленасць на словах гаспадары нічым не звязвае. Вы, напрыклад, да-мовіліся стэлефанавалі ў май і спакойна чакаеце гэтай даты. А ў патрэбны час званка ўсё няма, і гаспадар не бярэ трукбу. Пакуль вы чакалі, праішоў месяц, і гэты, і многія іншыя добрыя варыянты ўжо сышлі.

Таму, знайшоўшы варыянт, якія задавальняе вас на першы погляд, імкніцеся даведацца аб ім загадзя максімум патрэбнага. Так вы моцна са-каноміце свой час і адкінеце непатрэбныя вары-янт ўжо на этапе тэлефанавання. Не трэба са-ромецца, задаваўце канкрэтныя пытанні і дабі-вайцеся ясных і дакладных адказаў. Часам га-спадары даюць неканкрэтныя адказы, як бы ўхіля-юцца ад нейкіх момантаў — значыць, неабходна высветліць усё да канца. На што трэба асабліва звярнуць увагу.

Дом — высвятляючы падрабязнасці пра дом, не забудзьцеся спытаць аб тым, колькі ў ім пакояў, спальных месцаў, ці ёсць туалет і душавая, якая бытавая тэхніка стаіць, не забудзьцеся пра элект-

рычнасць, газ, ваду. А таксама, ці збіраюцца гаспадары на гэты час вывесці куды-небудзь сточаныя шашалем прабуліны рэчы, якія да таго знайшлі сваё месца на гэтай самай дачы?

Участак — абавязкова даведайцеся, што там расце, ці можна гэтым карыстацца і ці ёсць на ўчастку іншыя дамы або пабудовы. Ці трэба палоць агарод, абкошаць траву і г. д. Можна, увесць участка пакрыты газоннай травой, якую трэба падкошаць кожны тыдзень. Хто гэтым будзе займацца?

Гаспадары — удакладніце, ці ўласнікі яны гэтай канкрэтнай дачы і ці будзе на гэтай тэрыторыі пра-жываць нехта яшчэ. Так, дарэчы, даведайцеся між іншым пра наяўнасць хатніх жывёл — котаў, сабак, трусаў. Даведайцеся, ці здавалася гэтая дача раней і дзе самі гаспадары будуць адпачываць у гэ-тый месяц.

І нарэшце — не цягніце час. Добрыя дачы ля-цяцца хутка! Не адкладайце сустрэчу, згадваўшы на месца і час, прапановае гаспадарамі. Дпус-цім, ім зручна сустрэцца ў будні, а вы можаце толь-кі ў выходныя. Лепш усё-такі вазьміце адгугл і едзе-ць у панядзелак — у выхадны такіх, як вы, будзе яшчэ пяць сям'ёў. Дарэчы, лепш адрэзу ўзяць з сабой нейкую колькасць грошай. Калі варыянт вельмі падабаецца, адрэзу пакайдзіце заклад. Па-мятайце, што за добрымі дачамі ў прыгожым ме-сцы ідзе палыванне, а гаспадары асабіста вам нічым не абавязваюцца.

Асабістая сустрэча пасля тэлефонных пера-моў — якраз той момант, калі трэба часна раска-заць пра сябе. Колькі чалавек будзе рэальна жыць на здаймаемым лёшчца, ці ёсць у вас хатнія жы-вёлы (адна таксама, два каты, сава і папугай у клет-цы, напрыклад), любіць вы цішыню або шумныя вечарынікі і ўсё такое. Але без фанатызму. Калі вы аматар заграць гальшом — то, у прычыне, якая гаспадыні да гэтага справа? Паважайце гаспада-роў і будзьце з імі максімальна адкрытыя, тады вы зможаце чакаць да сябе таго ж стаўлення.

А калі адмоваць? Што ж, шукайце іншы ва-рыянт.

І нарэшце. Дача, як вы ўжо зразумелі, — спра-ва сур'ёзная. Па-першае, гэта чужая маёмасць, і каштуе яна дорага. Падумаеце, ці захочаце вы несіць адказнасць у выпадку пажара або рабаван-ня? Таму, дагавор — гэта гарантыя ад непрыемных сюрпрызаў. Напрыклад, гаспадары могуць дазволіць вам карыстацца мангалам або хлечучком, лодкай ці роварам, а потым забудуць пра гэта і пануцца прэтанзіі. Так што праверце дакументы на ўласнасць і пашпарт гаспадароў. Лепш зняць копію.

Абавязкова складзіце дагавор. Можна запы-ць сабой стандартны варыянт дамовы арэнды (у двух экзэмплярах!) і потым упісаць туды дадат-ковыя пункты.

Раім не забыцца пра такія моманты:

- ✓ вопіс дома і маёмасці; хто можа пражываць у доме на час арэнды;
- ✓ што вы можаце рабіць на ўчастку (саджаць кветкі, збіраць яблыкі і г. д.);
- ✓ хто рамантуе паломкі;
- ✓ хто адказвае ў выпадку якога-не-будзь форс-мажору;
- ✓ у якіх выпадках можна перапыніць дзеянне дагавора;
- ✓ абавязкова складзіце графік пры-езду гаспадароў! Гэта вельмі важны пункт. Часам абцяняны «пару разоў за лета» ператвараюцца ў шотгальдскія прыезды без папярэджання, каб апыр-скаць ружы, прапалоць бульбу, адра-мантаваць гарышка, забраць нешта з рэчаў і гэтак далей.

Дамоўцеся аб тым, ці патрэбны за-клад і якім чынам вы будзеце перада-ваць грошы. Абавязкова складзіце рас-піску, адзначыўшы ў ёй суму, дату, ад-рас і пашпартныя даныя чалавека, які ўзяў у вас грошы.

Арэнда дачы — добры выбар для тых, хто не можа доўга сядзець на адным месцы. Таму рашай-цеся — і на шашлык!

Маргарыта ГАЙДАРЖЫ. Фота з адкрытых крыніц.

RABO NEXT

ЛИЗИНГ
0,01 %

ГРУЗОВАЯ ПЛАТФОРМА

ДО 6 М.

Скидка
3000 BYN

Акція дзействует по 30 июня 2019 года

belgaz.by
ОАО «УХХ"БелГазСервис"» УНП 100123046